

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2018. NOVEMBER

11.

CSEH KATALIN

Őszi séta

Őszi ösvény, őszi út,
tán a végtelenbe fut...
Őszi árnyék, őszi fény,
álmot szállít könnyedén.
Őszi erdőn szél kószál,
kontyán csillan ökörnyál.
Őszi égen telehold,
teleholdon telebölt:
tele őszi suhanással,
kék vágymadár-
hussanással...

BALAJTHY FERENC

Amerre a madár sem...

Erre már a madár sem jár,
Csak az óra kattog. –
Ha elbújtok a felhők közt,
Tudom, jól elvagtok.
Nap neveli, eső mossa
Szép szíromruhátok,
Csillagközi táncot ropnak
Odafenn a lányok.

Erre nem jár a madár sem,
Veled csak én szállok,
Hunyd be, hunyd be
szép szemedet,
Akkor te is látod!

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Beszoktató

Itt minden s mindenki idegen,
itt csak magamat ismerem,
anya sehol, apát sem látom,
fogason búsul a kabátom.
Még azért se sírok, nem én,
nem vagyok afféle legény,
bömböljenek a lányok,
én csendesen várok.
Remélem nem hagynak itt,
most már a bú feszít,
sírásra görbül a szájam,
növéget a honvágyam.
Mielőtt végképp feladom,
anyukám mosolygós arcát
pillantom meg az ablakon.

KISS LEHEL

Ó, az ovi!

Ó, az ovi nagyszerű!
Ne nyekeregj, „hegedű”,
ne dobbantgass, lakkcipő,
hess el innen, hajcihő!

Mert az ovi – vigalom:
ott a játék hegy-halom,
és az ének akkora,
nagyobb, mint az óvoda!

Ó, az ovi csudajó!
Tündérmese, kakaó
vár ott minden
csillagszemű gyerekre.
Anya, Apa odajárna, hidd el,
hogya lehetne...

A fekete bogár

Már egy hete nagy a pezsgés a gyerekszobában. A nagyok a közelgő iskolakezdést várják. Előre izgatottak, hogy kinek mit fognak a nyárról elmesélni, kivel miről fognak a lépcső alatt pusmogni, nagy titkok cserélnek gazdát ott. Csak Emma marad ki a lázas készülődésből. Anya meg azért anya, hogy ezt észrevegye.

– Mi a baj, kincsem? Hogy kezdődik az óvoda?

Emma anyára néz, majd a fülébe súgja gyorsan:

– Mert pedig én egyáltalánosan nem várom!

– Mert pedig miért? Ott lesz Janka.

– Janka volt az, aki az egészet kitalálta – feleli Emma szomorú sóhajjal.

– Milyen egészet? – kérdi anya.

– Hát a bogár, a nagy fekete bogár dolgot. Volt egy nagy fekete bogár. Bogárka. Az óvónéni azt mondta, hogy hagyjuk békén, de Janka kitalálta, hogy játszunk vele...

– És?

– Kincső megfogta egy bottal.

– Noémi levelet tett a hátára.

– Berci, az én Bercim, tudod, anya, ő rátette a legkisebb mackót, de a bogár nem bírta. Akkor ostort kötöttek fűszálból. A bogárka még mindig nem bírt megmozdulni. A barátaim megunták a játékot. Szerre léptek a bogárra, pedig sírtam, hogy ne. Mondták, hogy árulko-

dó Júdás vagyok, ha szólok Karika néninek... Aztán a bogár ottmaradt, már nem is akart megmozdulni. Anya, nekem nincsen már barátom az oviban, csak egyvalaki. A nagy fekete bogárka.

Anya hallgatott, Emma haját simogatta.

– Jaj, kedves, sajnálom, de meglátod, találasz új barátokat. – Igen, ilyent mondott anya, mintha a barát négylevelű lóhere vagy egy tízbanis lenne, amivel Emmának tényleg szerencséje volt mindig.

Emma azonban kiszakította magát anya öleléséből, és a szobába szaladt.

Kis idő múlva már mosolygósan jött ki, hiszen megvolt a haditervvvel. Már ő is várta az óvodát. Kitalálta, hogy bosszút áll a bogárért.

Hétfőn meghúzza Janka haját.

Kedden hátba veri Kincstőt, amikor senki se néz oda.

Szerdán összebogozza Noémi cipőfűzőjét, hogy elkezdjen nyivákolni.

Csütörtökön eldugja Berci mackóját, a legkisebbiket.

Pénteken meg, pénteken kiönti a levest a terítőre, hogy Karika néninek többet kelljen dolgoznia. Megérdemli: miért nem vette észre, mit csinálnak a rossz gyerekek?

Anya gyanútlanul örült a változásnak, Emma meg össze-vissza rohangált a lakásban. Közben beesteledett. Ahogy szaladt, rálépett valami játékra, és hanyatt vágódott. A földön fekve vette észre, hogy valami gurul felé. Nem is gurul, inkább mászik. De nem pók, annál nagyobb, és

hat lába van. Csaknem! A fekete bogárka. A fényes fekete páncélú bogár Emma füle mellé mászott, és olyan hangon, amit csak az angyalok vagy a jó gyerekek hallanak meg, ezt zizegte:

– Bog Árpád köszöni, hogy segíteni akartál neki, és nem is utáltad. Ne haragudj a barátaidra, Emma, mert én nem haragszom rájuk.

Emma egy vissantással felkattintotta a villanyt, de a bogár már nem volt ott. Hirtelenkedve nézte a barna joját a szőnyegen. De valahogy más lett minden, és már ő is igazán várta az óvodát.

TAR KÁROLY

Balázs és a hangok

Csend, csönd, hát most merre vagy?
Mindenfelé zaj csorog.
„Jövök-megyek! Majd, ha fagy!”
A világ már így forog.
Balázs dühös, mocorog.

Csend, csönd vajon merre száll?
Zaj csurog a nyomába.
Csend fia is kiabál:
„Csönd legyen e házbán!”
Balázs majdnem fejre áll.

Sokféle koszos zaj van.
Kipp-kipp-kopp kopogás,
szeg szúr a fülben-falban.
Zimm-zimm-zumm sok pusmogás.
Küszöböt ugrik Balázs.

Dühös fortyogó fazék.
„Csendidőben legyen pissz!”
Csendből kell még egy marék.
„Halljad! Szíved kalimpál!”
Balázs joggal reklamál.

Útcahosszan szuszogás,
trolibusz-duruzsolás.
Visít kerék, kocsifék,
vonat sikít és a szél.
Balázs falaknak beszél.

Olykor messze száll a csend,
bennünk is elhal a csönd.
Összeomlik minden rend,
minden hang agyunkba döng.
Balázs ezen elmereng.

LÁSZLÓ NOÉMI

Fehér-fekete

A csend csemetéje
patyolat fehérbe
öltözött megint,
suttogásra int.

Így van ez mindig,
az embert intik
kintről, bentről,
fentről, lentről.

A sötét gyereke
fürgé és fekete,
polcon, sarokban
mindenhol ott van,

lámpaoltásig
heverész, ásít,
utána nyomban
süvítve robban.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Hang és csend

Hangosabb a hang, ha van szünetje.
Itt lenne a dal, ha nem sietne.
Elröpül a pengés, csengés, bongás,
Biztos, hogy nyomába újra jön más.

Halkabb lesz a csend, ha nem szemérmes.
Pontosabban hallgat, hogyha éles.
Csendben ül az ösvény és az erdő,
Mélyén tisztás, csendvirágot termő.

TÖKLÁMPÁSOK

Mindszentek napjának délutánján a nap olyan sápadtan hunyorgott a földre, akár egy kialudni készülő töklámpás. Boldizsárnak eszébe jutott róla, hogy előző nap Anyával három takarmánytököt cipeltek haza a piacról, mert idén egy egész töklámpás-családot terveztek készíteni.

– A nagy lesz az apuka, a közepes az anyuka, a kicsi meg a gyerek – mondta Boldi.

Ki is szaladt a teraszra, hogy behordja a konyhába őket.

A legnagyobbikkal kezdte, alig bírta felemelni. Ráadásul a szobába érve a szőnyeg elcsúszott alatta, és hasraesett, amitől kitörött egy tenyérnyi darab a tökből.

A robajra Anya is odaszaladt.

– Hát ennek vége – állapította meg a tökre pillantva. – Kár, hogy nem volt türelmed kivárni, amíg elvégzem a dolgom. Most kidobhatjuk a szemétkébe.

Boldizsár elpityeredett. Anya megsajnálta, és vigasztalni kezdte:

– Nincs nagy baj, csak a tarkóján sérült meg. Úgy fordítjuk majd, hogy ne látszódjék, hogy lyukas a feje, s kihull belőle minden tudomány – tréfálkozott, hogy jókedvre derítse kisfiát.

Boldi megvigasztalódott, s kivette a terráriumból Sherlockot, a szárazföldi teknőcot is, hadd legyen közöttük a tökszobrászat ideje alatt.

Anya egy műanyag abroszt terített a földre, megmosta a tököket, hozott két kést, és megmutatta Boldinak, miként faragjon biztonságosan a kiskéssel. Aztán ki-kik munkához látott.

Sherlock is részt akart venni az alkotásban, s mivel nem volt se kése, se bicskája, a szájával csipkézte a hulladékot.

Besötétedett már, mire elkészült a három töklámpás, de megérte a fáradságot, mert Bol-

di szerint tökjól sikerültek. Tökpapa hetykén villogtatta ritka fogsorát. Távolülő, ferde vágású szemével olyan volt, mint egy kínai mandarin. Tökmama csodálkozó tekintettel bámult a világba. Szája O-ra sikeredett, mintha lépten-nyomon meglepődne valamin. Gyerekük, Tök Ödön pedig vidám természetűnek sikeredett: füléig ért a szája.

Boldi arra kérte Anyát, hogy a lámpásokat bevihesse a szobájába.

– Félek, hogy nem tudsz elaludni tőlük – próbálta lebeszélni Anya, de a kisfiú addig kutyerált, hogy végül beleegyezett.

Ezt követően Boldi beköltöztette a tökcsaládot a szobájába, s ágyával szemben, a falnak támasztva helyezte el őket. Aztán megvacsoráztott, és lefeküdt. Mesemondás után Anya elol-totta a villanyt.

Boldi elbűvölten nézte az ágyból a három világító kobakot, amelyek percről-percre életszerűbbnek tűntek. Nemsokára azt látta, hogy Tökpapa felnőttöz nem illő módon nyelvet öltöget felé. Boldi először arra gondolt, hogy biztosan csak a képzelete játszik vele, ám amikor a látvány többször is megismétlődött, úrrá lett rajta a félelem.

– Anya! – kiáltotta kétségbeesetten.

Anya beszaladt a szobába.

– Nézd – mutatott Tökpapára ijedten Boldi –, nyújtogatja a nyelvét!

Anya alaposan szemügyre vette a töklámpást, de ő is ugyanazt látta. Gyorsan leemelte Tökpapa fejfedőjét, s azon nyomban rázkódni

kezdett, na nem a rémülettől, hanem a nevetéstől.

A lámpásban ugyanis nem egy kóborló szellem vagy manó vert tanyát, hanem Sherlock. Miután megunt a lakomát, Tökpapa száján keresztül próbált kimenekülni, ám csak a feje fért ki, ami a sötétben nyelvnek látszott. Mindez pedig azért történt, mert a lámpás túloldalán tátongó nagy lyukat, amelyen keresztül korábban beszélt, most eltorlaszolta a fal.

Az eseten Boldi is jól szórakozott. Amikor Anya kiment a szobából, felkelt, és kipiillantott az ablakon. Az éjszakai égen a csillagok úgy pislogtak, mint millió apró töklámpás.

BORSODI
LÁSZLÓ

REGINA

Amikor kicsike voltam

Amikor kicsike voltam, olyan nagy voltam! Volt egy kiságyikóm, és azért göndörödött meg a hajam, mert sokat és hosszúkat aludtam. Így mondta Anya.

Az ágyikóm fölött csörgők csüngtek, s ha a kezemmel odakaptam, vígan csörögtek, csörömpöltek, röcsötöltek, és én hangosan kacagtam nekik.

Így láttam meg egyik reggel két himbálózó csörgőm között egy fejet, egy nagy szőke fejet és egy kékeszöld szempárt. Egy gyerek volt, csak nagyobb, mint én: mosolygott, és megsimogattott, de aztán szomorú lett, amikor megkarmoltam, és sírt, hogy miért nem játszom vele, és azért is, mert kislány vagyok.

Akkor még nem tudtam, hogy ő a Tesóm, és azt sem, hogy az én nevem: Regina.

A Tesóm fiú

A Tesóm fiú, és ő a nagyobb.

– Te vagy a nagyobb – mondja neki Anya is, Apa is –, neked kell több eszed legyen.

Ilyenkor én kicsit megsértődöm, hogy akkor nekem hozzá képest mindig kevesebb van, és ő is megsértődik, elmegy a szobájába, pedig a múltkor én csak az egyik autójának a kerekét törtem ki, mert ő elvette a babámat,

hogy babásat játsszunk, én meg nem akartam, mert fiúval milyen lehet babásat játszani? Ő csak nem adta vissza Pisti babámat, és ezért eltéptem a meséskönyvét is.

Ha összeveszünk, a Tesóm a Másik Szobában bömböl, mert mindig a Másik Szoba az övé, én itt sírok az Egyik Szobában, mert nekem sincs több eszem, mondja Anya is, Apa is.

Hát én nem tudom, hogy van ez, de az biztos: „kicsikébb” testvérnek lenni nem könnyű.

Kislányosat játszom

Amikor a Tesóm fiúsát játszik, olyankor én kislányosat. Legtöbbit Elődkével játszom. Elődke a kedvenc babám. Én vagyok az anyukája. Felöltöztetem, nehogy megfázzon, mert a babák könnyen megfáznak, ha tél van. Nyáron vékony ruhákat adok rá, nehogy nagyon melegegdedjen, mert akkor sírna. Elődke még csak sír és gügyög-gagyog, mert nem tud rendesen beszélni, de sokat kacag, amikor baba-kocsiba teszem, és elviszem sétálni.

Azt is nagyon szereti, ha megmosdatom. Szeret lubickolni a vízben, mint én, amikor Anya füröszt. A haját is megmosom: az övét könnyű megmosni, mert nem olyan göndör és hosszú, mint az enyém, és nem is kell kifésülni. Ezért aztán Elődke jobban szereti a hajmosást és a fésütködést, nem kiabál, mert neki nem húzódik a haja.

Amikor estét játszom vele, lefekvés előtt mesét mondok neki, mint nekem Apa vagy óvó néni. Először eléneklek a Mese,

mese, mátkát, erre csendben lesz, és figyel, mint mi az oviban Gergővel, Boldi-zsárral, Rékával, Katinkával, Jankával, Andrással és a többi gyerekekkel. Mire meghallgatja a mesét, álmos lesz. Már nem is hallja, hogy a mese után eléneklek neki az ltt a mese végét.

Amíg Elődkének este van, és alszik, addig a házban mindenki csendben jár: Anya főz, Apa halkán tévézik, én valami mást csinállok, csak a Tesóm kezd kiabálni, hogy most már vele is játszom.

– Ne üvölts – üvöltöm, de ő csak legyint, hogy lehet beszélgetni, mert Elődke nem ébred fel, mert Elődke csak egy játékbaba.

DÖME ZSUZSA

Betűk

é, é

Az e rövid farkincája
hurokra, félkörre váltva
alakul át; e-vé válva
alighanem kővé válna,
útjába ha egér állna.
É neki a hosszú párja.

é

Lendülettel írom,
s hagyom,
hadd pihenjen a vonalon.
Lám, hasonlít a fecskére.
Hazatalál a fészkére.

Mi van a
rét közepén?
(É betű)

Melyik tű nem szúr?
(A betű)

A szeptemberben
megkezdett két
verses ábécét
folytatjuk a decemberi
számban is.

TÓTH ÁGNES

Ábécé

E

Eleredt az eső,
esik már egy hete.
Esernyőm ha lenne,
elmehetnék vele
erdőbe, mezőre
ezüst esőt lesni,
ezeregy kis cseppet
emlékbe eltenni.

É

Édes krémes a kedvencem.
Édesanyám süt majd nékem
énekelve, ékes szóval,
édes arcán szép mosollyal.
Élvezet lesz rajta a hab,
én megeszem fél perc alatt.

F

Farsang van, farsang,
fussatok utánam.
Farsangi fánkhegyek
várnak a fatálban.
Forró és finom lesz,
faljuk fel, gyerekek,
farsangi fánkoktól
feszüljön begyetek!

Szivárvány

ábécé

Íme újabb 10 betűkártya.
Tetszenek a vidám, rajzos betűk?
Ragassz a 14–15. oldal túlsó felére színes kartont,
vágd ki a kártyákat, és számold meg,
vajon hány kártyád lesz a 10 szeptemberivel
és a 10 októberivel együtt.
Milyen szavakat raksz ki belőlük?

Mackó

Nap

Nyúl

Orgona

Óra

Öntöző

Őz

Pipa

Rák

Sárkány

Fándly Enikő osztálya
küldte a nagyváradi
D. Cantemir Iskolából.

Elmaradhatatlan
ősz jelkép a töklámpás, a süni,
a hálójában lesben álló pók, a gesztenye.
Íme néhány remekmű.

Vargyas Judit és Sikó Anna
óvónők a marosvásárhelyi
8-as Óvodából egy sereg
ötletes őszi kézimunkát
küldtek. Lehet választani!

Blaga Anita,
Székely Edit kis-
diákja a négyfalusi
Zajzoni Rab István
Líceumból

Szakács Anikó
tanító néni szé-
kelyszen-
terzsébeti diákjai
kolázsbeöltöt,
savanyúságot
tettek el télire.

Ez már nem burok, csak ka-
lap. **Elek Imola, Paku Beáta**
tanítványa a szatmárnéme-
ti Bălcescu-Petőfi Iskolában
kartonból szabta, ragasztotta
a vidám gesztenye-legényt.

Molnár-Kövecsi Noémi torda-
túri csoportjának töklámpásai

LÉVAY ERZSÉBET

Jézus-ing

Nézd csak, csupa-csupa pompa
ez a csodás karácsonyfa!
Körüllengi fenyőillat,
csúcsán betlehem-i csillag,
s ezer ága tarka-barka;
nekem mégis legszebb rajta
egy picinyke papírcsipke:
jóságom Jézuska-inge.
Édesanyám készítette
várakozva az ünnepre;
fehér papírból vágta ki,
piros szívet rajzolt neki,
s bemetszette sok-sok helyen,
hogy majd csupa csipke legyen,
s ahányszor jó gyerek voltam,
egy kis mintát felhajtottam.
Igyekeztem, hogy szépüljön,
Karácsonyra elkészüljön...
Most jól látszik a jóságom,
mert itt ül a legszebb ágon,
s ha fázik a kis Jézuska,
akármikor felhúzhatja!

Színezd ki az adventi koszorút,
kivéve a gyertyák lángját.
Azokat rendre, advent négy
vasárnapján „lobbantsd lángra”
piros és sárga ceruzával.

A Szivárvány adventi naptára

Az advent a Karácsony-várás időszakát jelenti. A Kisjézus születésére négy héten át készül a világ. Sajnos ma inkább vásárolunk, takarítunk, sütünk, főzünk, díszítünk, és kevesebbet törődünk a lelki készülődéssel, jósággal, imával, templomba járással.

Az adventi estéken kérd, hogy valaki a családból olvassa fel neked Lévy Erzsébet versét. Ha kedved van, meg is tanulhatod.

Vágd ki a kartonmellékletéről, és készítsd el a Szivárvány idei adventi naptárát, a Jézus-inget. Meglásd, ez lesz a karácsonyfa legszebb díszé, mert megdolgoztál érte.

BALEY ENDRE

Zivatar

Zizi-zizi-zivatar,
sárba süpped az avar;
október rég megszökött,
szél dühöng a fák között.

Tivi-tivi-Tivadar,
viceg-vacog, nagy a baj;
se esernyő, se kabát,
eső veri a nyakát.

Breke-breke-brekeke,
békáknak sincs melege,
dől a nádas, zúg a láp,
didereg a békaláb.

Zizi-zizi-zivatar,
Tivi-tivi-Tivadar,
Breke-breke-brekeke,
zord a béka élete.

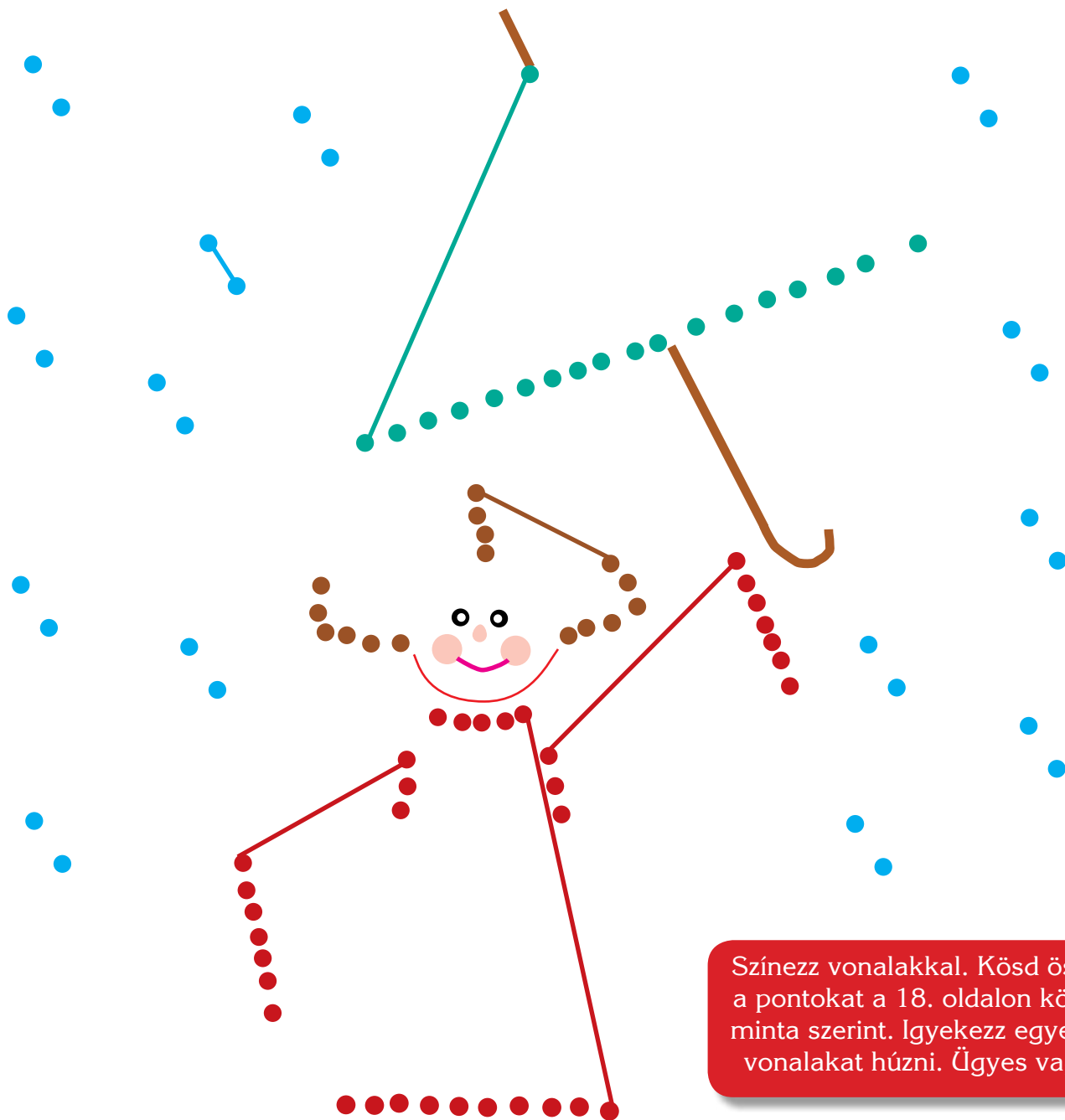

Nagy Beáta tanítónő osztálya a zilahi M. Eminescu Iskolában előbb zsírkrétával megrajzolta az esőcseppeket, a zivatar-szálakat, majd ecsettel festette be a hátteret, végül beragasztotta a közepébe a hajtogatott esernyőt.

Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi diákjai ugyanezt az ötletet valósították meg, csak ők az esernyőre fordítottak nagyobb gondot. Még arcot is festettek neki.

Az esernyős képet Bunău Irén tanító néni árpádi kisdiákjai türelmesen kivarrogatták. Próbáljátok meg ti is tűvel-cérnával hímezni, de előbb be-melegítésként rajzolhatjátok is. Csak megfelelő színű ceruzával össze kell kötnötök a pontokat.

Színezz vonalakkal. Kösd össze a pontokat a 18. oldalon közölt minta szerint. Igyekezz egyenes vonalakat húzni. Ügyes vagy!

Színezd ki Pufika
és Cincogó őszi jelmezét
és az éjszakai háttérét.

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Pufika turpissága

Édes álmomból
keljek fel? Vajon mi-
ért? Megyek már!

Éhes vagyok.
Egy kis sajtot,
almát csentem...

Hrrr, mrrr, tolvaj
Cincogó!

Sikerült a hadicsel,
de máskor ne lopj, szólj,
ha éhes vagy. Az emberek
annyit pazarolnak,
akad neked is jó falat.

Köszönöm,
Pufika! Igaz barát
vagy. Jótett helyébe
jót várj.

Jaj, egér!
Segítség,
Pufika!

Jól van, ne
itasd az egereket!
Tedd, amit mondok!
Ájulj el, én majd
kiviszlek.

Mama ügyes
cícája! Jutalmul
halat kapsz
vacsorára.

Sziasztok! Tudjátok, hol tanulják az éjjeli manók a titkos surranást? Dzsinn bácsi surranóedzésein.

Dzsinn bácsit azért hívják Dzsinn bácsinak, mert egyszer, még manógyerek korában iszonyatosan megijedt egy gonosz dzsinttól. Nem tudott időben elsurranni, és a gonosz dzsinn majdnem elkapta. Dzsinn bácsi akkor elhatározta, hogy minden surranásféleséget megtanul: a lassú surranást, a gyors surranást, a szélesebes surranást, a bujkáló surranást, a csúszkáló surranást, a hang-

talán surranást, a szökdécselő surranást, a láthatatlan surranást és minden létező és elképzelhető surranást. Azóta nemcsak megtanulta, de bennünket is ő oktat.

Dzsinn bácsi egyszerre három manógyereket edz. Én Menyussal és Bogyókával edzek együtt. Ők mind a ketten mesésen ügyesek. Menyus roppantul kitartó, sokkal tovább bírja az ugrálást, mint én. Bogyóka pedig olyan fürge, hogy még soha nem sikerült utolérnem.

A legutóbbi surranóedzésen mégis én kaptam a dicséretet.

Az úgy volt, hogy bemelegítés után Dzsinn bácsi odavezetett bennünket egy jókora hengerhez. A henger zöld volt, a földön feküdt, és a belseje fényesen csillogott. Látszott, hogy nagyon csúszik.

– Na, gyerekek, most megtanuljuk a csúszkáló surranást. Mutatom – mondta Dzsinn bácsi, és átcsúszkált a hengeren.

Aztán felénk intett:

– Most ti jöttök. Ki kezdi?

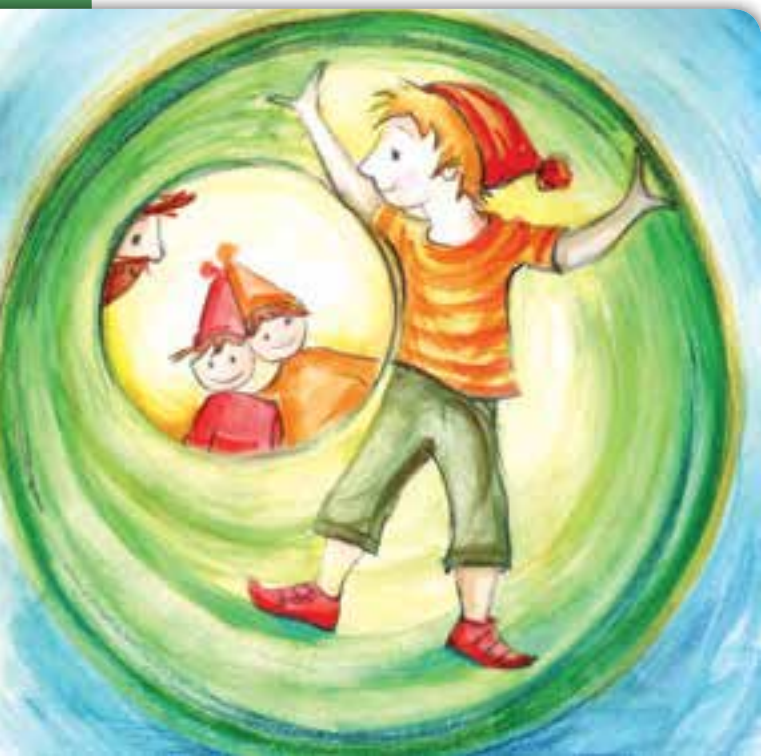
– Én inkább nem – mondta Menyus.

– Inkább én sem – mondta Bogyóka.

Dzsinn bácsi rám nézett:

– Picinke, leszel az első?

Így hát én surrantam át elsőnek a zöld hengeren. Nagyon izgalmas volt. Úgy csúszott a lábam, mint picinke édesanyám frissen fé-

nyezett padlóján. Mégis élveztem. A henger közepén elrikkantottam magam:

– Taxi, taxi, gyorsabb, mint a Maxi!

Hallottam, hogy Dzsinn bácsi göcög egyet a szakállába.

Később az edzőnk becipelt egy embergyerekektől ottmaradt, óriási babzsákokot. Letette a földre, és azt mondta:

– Most a szélesebb surranást fogjuk gyakorolni. Képzeljétek el, hogy ez a zsák egy hatalmas, mérges kutya, és nektek el kell surranni mellette. Mutatom! – És Dzsinn bácsi szélesebben elsurrant a babzsák-kutya mellett. Aztán felénk intett:

– Most ti jöttök. Ki kezdi?

– Én inkább nem – mondta Menyus.

– Inkább én sem – mondta Bogyóka.

Dzsinn bácsi rám nézett:

– Picinke, leszel az első?

Így hát én surrantam el elsőnek a mérges babzsák-kutya mellett. Úgy szedtem a lábam, mint egy szélesebb futrinkabogár. Közben vigyáztam, nehogy megbotoljak, és elterüljek. Végül egész jól sikerült.

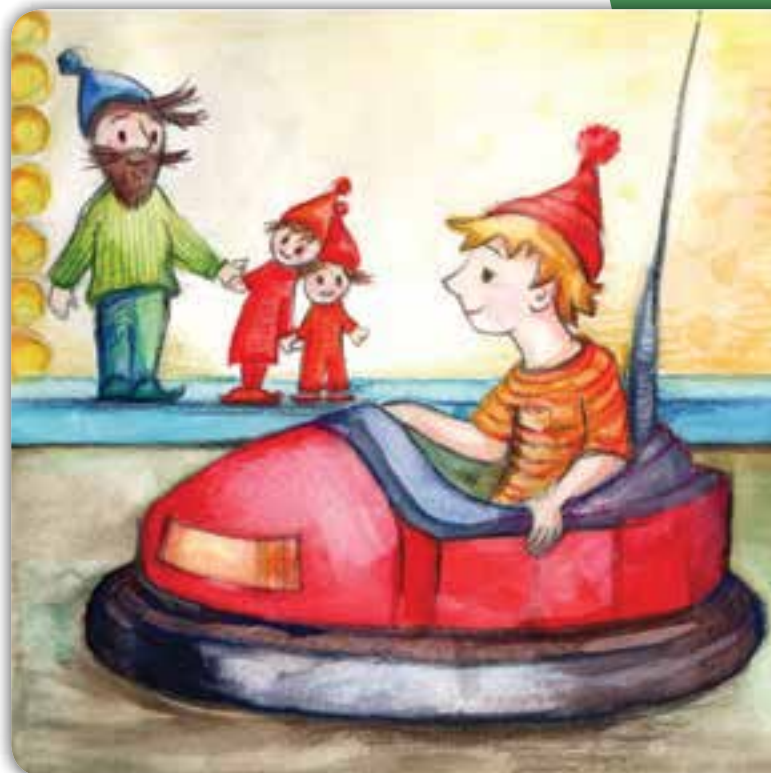
Edzés után Dzsinn bácsi mindhármunkat magához intett:

– Meghívlak benneteket egy kör dodzsemezésre.

– Hurrá! Dodzsemezni fogunk a Picinke Vidámparkban!

Dzsinn bácsi megvette a dodzsemejegyeket, aztán betessékelt bennünket a sátorba:

– Csak tessék, sorban, egymás után! A piros dodzsem a miénk! Ki kezdi?

– Én! – mondta Menyus.

– Én! – mondta Bogyóka.

Ám Dzsinn bácsi mosolyogva megrázta a fejét, és rám nézett:

– Picinke, te leszel az első!

Örömben szólni se tudtam, egész meglegem lett. Gyorsan bekászálódtam a dodzsemebe.

Azóta is gondolkodom, hogy Dzsinn bácsi vajon miért engem választott elsőnek. Hiszen én hamarabb fáradok el, mint Menyus, és soha nem érem utol Bogyókát. Akkor hát miért? Ti értitek ezt, embergyerekek? Na, sziasztok!

Így volt, nem így volt, égbőlpottyant mese volt!

BÁLINT TIBOR

Marci fülöncsípi önmagát

Nagyanyónak az este letaposták három-négy krizantémját. S mikor reggel észrevette, szinte rosszul lett. Hogyisne, amikor az utca legszebb virágai voltak. Szirmaikat mintha aranykrajcárokból kalapálták volna, messze ragyogtak az őszi napsütésben.

– Bizonyára te meg a barátaid tettétek! – sírdogálta nagyanyó. – Hiszen ott ugrabugráltatok az ágyás közelében sötétedésig!

Marci sértődötten kapta fel a fejét:

– Én szeretem a virágokat! – felelte. – És az óvó néni azt mondta, aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet.

– Rossz nem, de helytelen, figyelmetlen igen! – bólogatott még mindig könnyezve nagyanyó.

És a kisfiú ebben a percben annyira megszánta, hogy ő maga vágyott leginkább fülön csípni a virágágyásban garázdálkodó gonosztevőt. Mert hogy ő nem ugrott be a krizantémok közé, arra megesküdtött volna.

Sokáig gondolkozott, hogyan is kezdje a nyomozást. Aztán édesapja szerszámosládájából kivette a mérőlécet, a virágágyáshoz ment, s megmérte a lábnyomokat. Minél tovább buzgólkodott azonban, annál sötétebb lett az arca a reggeli ragyogásban.

– Kicsi Katinak, akivel együtt hancúroztunk, recéstalpú piros csizmácska volt a lábán – emlékezett vissza. – Ciceri pedig olyan nagy tornacipőt viselt, mint két csónak. Hm... Ezek szerint mégis én tévedtem be játszadozás köz-

ben a virágok közé. Csak nem vettem észre. Mert már sötétedett...

Végül, amikor megmérte a saját cipőjét, s összehasonlította a nyomokkal, már tudta, hogy kár volt az imént sértődötten fölpattannia. Megszégyenülten somfordált hát vissza az előszobába. Ott aztán kitört belőle a fájdalom:

– Mégis rossz ember vagyok – kiáltott fel, önmagát fülön csípve. – Mert ha szerettem volna a virágokat, vigyáztam volna rájuk, még a sötétben is.

És annyira elkeseredett, hogy végül már nagyanyó is alig tudta megvigasztalni.

November inasai

*Aki Márton napján libát
nem eszik, egész évben éheznek – tartot-
ták a régiek. Ma már libapecsenyét keve-
sen sütnék, de libás kézimunkát minden
óvodában, iskolában készítenek.*

Kuzsma Andrea
csoportja küldte a nagy-
várad Szent László
Óvodából.

Bóné Tímea
és **Molnár-Gál**
Sarolta nagy-
enyedi Zöldike
csoportja lúd-
lámpás fényé-
nél percek-libát
lakomázott.

Szigeti Anna Mária
diákjainak Márton-lúdja
a marosvásárhelyi
G. Coșbuc Iskolából

Koronkai „liba-zsúr”
Dósa Ibolya
osztályában

Szilágycsehen a liba... Pépel Ibolya Beáta **kisdiákjai** az alapot fogkefével, szűrővel bespriccolták, a libasablon alatt fehér maradt a lap. **Vári Judit osztályában** vattából ragasztottak pihetollat a libára.

Hatos Gabriella kisdiákjai a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégiumban libás koronával és lámpással, mint Szent Márton püspök fényhozó katonái.

Az érsemjéni óvoda mindhárom csoportja a szülőikkel együtt varázsolt Márton-napi fényt és vidámságot az őszi borúba **Bányai Rozália, Tămaş Éva, Ványi Katalin és Marian Mónika óvó nénik** segítségével. *Nagyon örülünk, hogy a Szivárvány olvasói lehetünk – üzenték.*

Kali Hajnal kisdiákjai a marosvásárhelyi N. Bălcescu Iskolában ludas ablakdísz készítették. A lámpást régi Szivárványok rajzai ékesítik.

Szárnybontó

Pál Kincső,
Kézdivásárhely

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy királyfi. De annak nem volt felesége. Ment, mendegélt, látott egy halacskát vergődni az út szélén. Megsajnálta, és visszavitte a tóba. Meglátott egy törött szárnyú varjút. Meggyógyította. Találkozott egy öregemberrel, jó szívvel megetette, megitatta. Találkozott egy ördöggel:

– Héj, te királyfi, van nálam egy szép királykisasszony. Ha kiállsz három próbát, a tiéd lesz!

– Rendben! Mi az első próba?

– Hozd el a rémségek hegyéről az aranyalmát!

A királyfi nekiindult a hegynek, de a fát egy hétfejű sárkány őrizte. Megvívott a sárkánnyal, és elhozta az ördögnek az aranyalmát.

– A következő próba: a sötétség erdejéből hozd el a beszélő körtét.

A beszélő körtét egy griffmadár őrizte. A királyfi legyőzte, s elvitte az ördögnek a beszélő körtét.

– A harmadik próba: a pokol sivatagából hozd el az arany homokórát!

A királyfi a pokol sivatagában legyőzte az őrt álló óriást, és elhozta az arany homokórát az ördögnek.

Az ördög mérgében kipukkant, s a királyfi elvette a királykisasszonyt feleségül.

Bartalis Magor, Hármasfalu

Botez Izabella,
Kézdivásárhely

Rafain Eszter,
Csíkszentdomokos

Sikó Mátyás,
Marosszentkirály

Birtok Bíró Apolka,
Gyergyószentmiklós

**Jánosi Szerén tanító néni osztálya küldte
a marosvásárhelyi Bolyai Farkas Líceumból:**

Bőszén állítom, hogy
a kezem megmosom.
Szendvicsemet megeszem,
szalvétámat elteszem.
Házimat olvasom,
szívesen leírom.
Leszek én jó gyerek,
erről mind én teszek.

Fancsali Eszter

Azt most néktek elmondom,
Lehet, hogy csak állítom,
Friss túrómat megeszem,
Ha nem, akkor elteszem,
A házim megcsinálom,
Palacsintát imádom,
A receptjét leírom,
Amit kérnek, megteszem,
A rossz ételt kiteszem.

Kovács Balázs

Szodorai-Parádi Ilka,
Szatmárnémeti

Szorgoskodom, olvasok,
Jó gyerek leszek, és figyelek,
Rendbe rakom a dolgaim,
Összeszedem a ruháim,
A rosszat elkerülöm,
A jót megbecsülöm.
Jó leszek minden órán,
Hogy a jóságot
megérdemeljem.

Ács László

Megvetem az ágyamat,
rendbe rakom ruhámat.
Nem felesek vissza,
csak a labdát rúgom vissza.
Nevetek, amennyit lehet,
vidáman élem életem.
Megígérem, jó leszek,
és mindent betartok –
ha majd nagy leszek.

Lokodi Előd

Csipike postája

*Itt van az alkony, „csittul” a zaj:
elhallgat a fény, és fölvillog a dal.*

Mennyire illenek novemberhez és ehhez a Szivárványhoz Babits Mihály őszi sorai! A csendesedő fények és színek között bizony a dalnak kell fölvillognia, hogy megőrizhessük jókedvünket. Hát daloljatok! Ti nem láttok engem, de én gyakran bekukucskálok óvodátok, osztályotok ablakán, s veletek fújom az éneket.

Annak is örülök, ha rajzoltok, levelet küldtök nekem. Ez a lapszám szeptember végén készül, mostanig bizony kevés üzenet érkezett, könnyű felsorolnom, kiktől: **Zabán Klára Anna** és **Dóra Etelka**, Kissszántó; **Sólyom Sára**, Kraszna; **Buslig Anna**, Gyergyószentmiklós; **Sikó Mátyás** és **Gergő**, Marosszentkirály; a **marosvásárhelyi Európa Iskola II. E**; a **nagyvárad** D. Cantemir Iskola II. E; a **zilahi M. Eminescu Iskola II. D** osztálya; **diósadi** olvasóink.

• Márton lúdját kartontányérból és papírcsipkéből is lehet készíteni – üzenik **Botka Ildikó** diósadi elemistái.

• **Székely Emőke** tanító néni a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceum**-ból hetente küld képet osztályáról. Itt épp a felolvasómaratonon vettek részt – szavalattal, énekkel addig is, amíg meg nem tanulnak olvasni.

Unipán Helga, 1989

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

● Pépel Ibolya-Beáta tanítónő tavalyi szilágycsehi osztálya büszkén mutatja novemberi kézimunkáját: a papír-sütőtököt.

● A tasnádi iskola első alkalommal szervezte meg az Aranyág megyei néptánc-, népdal- és népi gyermekjáték találkozót, amelyen Mellan Gabriella tanítónő osztálya is büszkén ropta a csárdást.

● Itt még ragyog a nap, selyemzöld a fű a tordai Jósika Miklós Óvoda udvarán, ám azóta már a csoportszobába húzódtak be játszani Komáromi Tünde óvónő vidám csemetéi.

● A vármezői óvodások boldogok voltak, amikor újra kezükbe vehették a Szivárványt, felfedezték a feladatokat, meséket, verseket, alkotásokat. Ettől az évtől gyűjtjük a bélyegeket is – írta Sófalvi Tímea óvónő.

Címlap:
FAZAKAS
CSILLA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIX. évfolyam, 419. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Albert Mózes Ágoston,
Gergely Zsófia Szabina,
Nagy Erzsébet, Kend

Zabán Dóra Etelke,
Kisszántó

Péter Vanda,
Zabola

Domokos Botond,
Marosvásárhely

Szekeres-Fórika Nikoletta,
Gyergyószentmiklós

Ára 4 LEJ, 400 FT

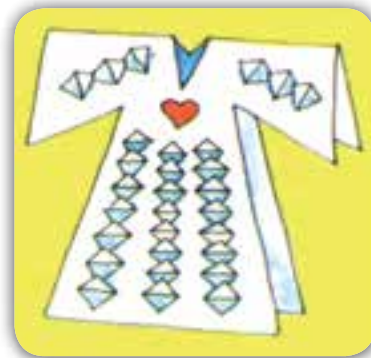
Jézus-ing

A **Szivárvány** adventi naptára

Vágd ki az ingecskét, a vonalak mentén rendre hajtsd össze, vagdosd be, mintha papírcsipkét készítenél.

Valahányszor jó vagy advent idején, felhajthatsz egy fülecskét.

Igyekezz, hogy Karácsony estére csupa csipke legyen a fehér jóság-inged.

Az adventi naptárról
a 17. oldalon is olvashatsz.